

Nr. 417. Folkethingets Forhandlinger.
 6609. Iste Beh. af Lovf. om Oph. af
 vendt paa § 93. Den har været indbragt
 først fra enkelte Medlemmer af Thinget og
 senere fra Regjeringen Forslag til Opfyldelse
 af den sidste Bestemmelse i § 93 om, at det
 ved Lov nærmere skal ordnes, hvorledes de nu
 bestaaende Lehn og Stambuse overgaa til fri
 Eiendom. Men det har fra flere Medlemmer
 her i Salen været bestemt i Udtaal, at Loven
 skulde udvides saaledes, at der blev truffet Be-
 stemmelse om, at Lehnene osv. skulde ophæves,
 og uagtet de forskjellige Meninger, der kan have væ-
 ret, har jeg endnu ikke hørt Nogen sige, at det var
 grundlovsstridigt at vedtage, at de skulle op-
 hæves, fordi Grundloven her kun siger, at der
 skal gives en Lov om, hvorledes de kunne
 ophæves. Der som den høitagtede Conseilspræsi-
 dents Fortolkning af den ene Paragraf var
 gyldig, maatte den tilsvarende Fortolkning af
 den anden Paragraf ogsaa være det, og saa
 maatte det være grundlovsstridigt at give en
 Lov, som sagde, at Lehnene skulde ophæves,
 men dette har Ingen hidtil paaftaaet. Jeg
 tror ikke, at denne Fortolkning paa nogen
 Maade kan hævdes. Den høitagtede Conseils-
 præsident kom paa samme Tid til at udtale,
 at saalænge Demokratiet modsatte sig en Lov,
 som Regjeringen forelagde, og som vilde ind-
 føre en virkelig Reform i demokratisk Ret-
 ning — det var netop denne Lov om, hvor-
 ledes Lehn og Stambuse kunne ophæves, han
 sigtede til — saa længe skulde man ikke gaa
 videre. Den høitagtede Conseilspræsident veed
 jo meget godt, hvad der ligger i Beiden herfor
 hos en Del af os, som jeg antager, han sig-
 tede til ved at nævne Demokratiet. Hvad har
 hidtil forhindret os fra at kunne vedtage denne
 Lov? Det er jo ingenlunde, at vi ere imod
 Forslaget om, at Grundlovens Lovte opfyldes
 derved, at der gives en Lov om, hvorledes Lehn
 og Stambuse kunne ophæves, thi detom ere
 vi fuldstændig enige; men det ligger en Sag
 ved Stiden af, som for mange af os har en
 saa overmaade stor Vigtighed, at vi ikke have
 kunnet gaa ind paa Regjeringens Forslag i det
 Hele, for denne Sag er ordnet paa en til-

105te Møde. Ordentlig Samling, 1871—72.
 Adel, Adeler, og Ordener m. m. 6610
 fredsstillende Maade, idet vi antage, at Loven
 ellers vilde vikle til Uheld og Skade for en
 stor Del af Befolkningen. Saa snart den høit-
 agtede Conseilspræsident paa en eller anden
 Maade kan skaffe Loven et saadant Indhold,
 at den trygt vi have med Hensyn til Fæste-
 godset paa Lehnene og Stambuse fjernes,
 vil han vistnok ikke finde mindste Modstand
 hos os mod at gaa ind paa dette Lovforslag.
 Det kan altsaa ikke siges, os her, at vi ikke
 gjerne vilde tage det. S. Dyrigt skal jeg
 kun sige, at da dette Lovforslag blev indbragt,
 havde jeg som ofagt megen Tvivl om det, men
 hvad der blev udtalt fra den høitagtede Con-
 seilspræsidents Side da det ærede Medlem for
 Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille) stillede en
 Forespørgsel angaaende denne Sag, har over-
 bevist mig om, at det ikke er at utide, at Lov-
 forslaget er indbragt naturligtvis forbeholdt, at
 der er forskellige Ting, som jeg ikke kan gaa
 med til, og selve Lovforslaget. Det, hvorved
 Lovforslaget maa finde sit bedste For svar,
 er, at den høitagtede Conseilspræsident den
 Gang oplyste os om, at Regjeringen var i
 fuldt Arbejde med at skaffe en ny Rangsfor-
 ordning. I Stedet for at Mange og der-
 iblandt jeg, saavel som det ærede Medlem for
 Kjøbenhavns 5te Valgfreds, havde ventet, at
 den Bestemmelse, der kom ind i den alminde-
 lige Lovningslov for et Par Aar siden, vilde
 have gjort, at man kunde have set dette Titels-
 væsen efterhaanden ganske volig og i al Stil-
 lighed svinde hen, har det vist sig, at det Mod-
 satte er Regjeringens Mening; man laver nye
 Bestemmelser for at give det ny Livskraft, og
 man er som sagt især med at skabe en ny
 Rangsforordning. Efterat det saaledes har
 vist sig, at Regjeringen ikke vil lade Sagen
 gaa sin jævne volige Gang og svinde hen efter-
 haanden, men at man vil friske det hele Va-
 sen op ved en ny Rangsforordning, tror jeg,
 at det er fuldstændig paa sit Sted, at man
 her stræber at bringe denne Sag frem og ser,
 hvorvidt det maatte være muligt paa en eller
 anden Maade at faae Ministeriet til at op-